

Bilzen, 14 maart 2020

Goeiendag

Het is een beetje onwennig om te schrijven naar iemand wiens naam ik niet ken. Daarom, laten we beginnen met het belangrijkste: vul je eigen naam in achter mijn "goeiendag". In gedachten waarschijnlijk, en niet met een pen? Om potentiële virussen te voorkomen, niet? Althans, ik vermoed dat daarom iemand van het verzorgingspersoneel of één van jullie vrijwilligers deze brief aan je voorleest. En dus typ ik mijn brief, want mijn handschrift is misschien niet goed leesbaar en dan is het moeilijk voor de lezer om vloeiend te lezen. En zeg nu zelf, zo kunnen we toch helemaal niet met elkaar babbelen hé, al hikkend en voortdurend moeten zeggen "Wablieft?", "Wat zeg je?" euh... "Wat schrijf je?",

Dat is als een hoorapparaat hebben en het niet aanzetten. Of zoals ik, met mijn leesbril op naar het bos vertrekken en dan verrast zijn dat ik mijn buurvrouw niet meer herken... . Nu heb ik gelukkig mijn leesbril wel op, want anders zou ik weer met mijn ogen zitten pitsen om de brief (die ik nu schrijf) zelf te kunnen lezen. Schoon schrift is dan niet mijn grootste talent, maar spellingsfouten, dat willen we toch ook niet, hé.

Enfin, nu vergeet ik mezelf nog voor te stellen. Dat is wat ze noemen met de deur in huis vallen. Alhoewel, met de deur in huis... dat gaan we nog maar niet doen zeker? Dat is voor binnen een paar weken, dan vallen we binnen met een bak corona. Het bier hé, niet die bizarre sleutel-in-het-slot, die ons nu binnen houdt. Voordat je weet dat mijn naam Tania is, ken je me seffens al helemaal... . Ja, dat ben ik, tetteren en kwebbelen à volonté,

Toch als ik aan het schrijven ben. Want eigenlijk ben ik heel graag alleen. Vind je dat raar? Ik lees graag. En ik werk vaak thuis, dan ben ik ook alleen. Dan kan ik mij goed concentreren. Ik "babbel" wel veel met mijn collega's over de telefoon of op mail. En ik zoek contact op facebook met mensen die ik in het echte leven niet ken. Als ik een vraag heb, of wanneer ik zelf iets interessant wil delen met de mensen. Soms komen daar leerrijke gesprekken uit, of discussies, en zelfs ook meningsverschillen, Ja écht. Op den duur ken je de mensen bijna beter dan als je ze in het echte leven zou kennen. Geloof je het niet? Wacht even, ik leg uit wat ik bedoel.

Wel, ik schrijf nu naar jou? Ik kan alles zeggen. Ik durf alles zeggen. Je kan me niet tegen houden. Niet met een kuch of een "ahum", of een "zeg hè!", niet met een schaterlach, en ook niet met een opgetrokken wenkbrauw. En ook zie ik niet wanneer je je verveelt of denkt "maar zwijg nu toch eens een minuut!", Dus blijf ik maar babbelen en vertellen... over mezelf en over wat me bezig houdt. En zo komt het dat jij misschien wel méér te weten komt over mij dan de mensen die rond mij zijn.

Nu eens een vraag: *kan jij goed koken? En wat eet je graag? Wat maak(te) je graag klaar?* Ik vraag het omdat ik zelf recepten schrijf. Allemaal zonder vlees of vis. En ook zonder kaas, eieren en melk. Ik eet dus veganistisch. Al meer dan 40 jaar. Vroeger was dat niet evident. Maar tegenwoordig zijn er veel mensen die alleen plantaardig eten en nu zijn er ook veel alternatieven. Weet je dat ze zelfs worstjes kunnen namaken? En kaas? En dat smaakt helemaal als echte worst of kaas. Hoe gaat dat wanneer iemand bij jullie vegetarisch of veganistisch is? Word daar rekening mee gehouden? Heb je wel eens geproefd van een vegetarisch gerecht? Lekker toch, niet? Weet je nu bedenk ik net, je bent misschien nieuwsgierig waarom ik geen vlees eet? En hoe ik vegetariër geworden ben. Ik heb een website en

daar staan niet alleen mijn recepten op. Ik schrijf daar van alles en nog wat op. Vooral om de mensen te laten nadenken over hoe we leven vandaag de dag. En of dat wel allemaal zo goed is? En of het vroeger niet beter was,

Weet je, ik steek gewoon ook nog het verhaal over hoe ik vegetariër werd in de envelop. Dan heb je nog wat leesvoer, moest je me nog niet moe zijn. En als je wel genoeg van me hebt, leg je die tekst maar opzij hé.

Eigenlijk is dat nu toch helemaal niet raar om jou te schrijven. Er is dat gekke virus en zie wat er gebeurt, ik stuur jou een brief. Helemaal niets raar aan. Toch? Of misschien wel voor jou? Een vreemde die zo maar begint te tetteren en van alles te vertellen. Zonder dat je dat gevraagd hebt... . Of zonder dat je me kan zien of horen Ach ja, corona is dan ook zomaar komen aanwaaien hé.

Ben ik nog zo gek niet hé? Of toch?

Heel veel groetjes

Tania